

Hoff har Uret. Læge A. er Morfinist efter hans egen Tilstaaelse, og Etatsraad Hoff har afgivet den modsatte Erklæring. Hvis Etatsraad Hoff skal maales med den samme Alen, som er anlagt paa Dr. Muus, er Etatsraad Hoff derefter færdig, og jeg synes, det er meget letsindigt af den højtærede Justitsminister at vove sig saa langt ud i Forsvaret for Etatsraad Hoff, som han gør, for efter det, som her foreligger, ser det ud til, at der under Etatsraad Hoff i mange Aar har siddet Morfinister som Embedslæger. Og man maa vel huske paa, at en Mand, der har været Morfinist i høj Grad, ikke kan være Embedslæge; thi det, at Manden i Øjeblikket ikke misbruger Morfin, betyder efter lægevidenskabelige Oplysninger, som jeg har faaet, erfaringsmæssigt ikke noget videre, de falde næsten alle tilbage til Morfin.

Det, som foreligger i de andre Tilfælde foruden Etatsraad Hoff's Benægtelser, er tillige Benægtelserne fra de vedkommende Morfinister selv. Men det er sagt mig af lægevidenskabelig uddannede Folk, at dette betyder mindre end intet, thi det er en Kendsgerning, at Morfinister nægte saa godt som altid. Da jeg spurgte en medicinsk Professor, om det betød noget, at disse Morfinister selv havde sagt, at de ikke for Øjeblikket vare Morfinister, lo han højt og sagde: Ja, man har meget hyppig det Tilfælde, at Morfinister kunne komme ind paa et Hospital og have Morfin med sig, men paa alle mulige Maader nægte de ikke alene, at de ville bruge Morfin, men at de have Morfin med sig. Det er et af Karaktertrækkene ved denne Sygdom, at Morfinisterne nægte. Naar vi altsaa se paa, hvordan Forholdet er med Hensyn til de andre Læger, komme vi først til Læge B. Om ham er det oplyst, at han har været kolossalt nede for 20 Aar siden, baade med Hensyn til Morfin, Kolkain og Alkohól, og om ham hedder det i Klagen, at Klagerne ikke kunne levere afgørende Bevis for, „hvorvidt Dr. B. er helbredet for sin Morfinisme og Alkoholisme eller ej.“ Det refererede den højtærede Justitsminister omhyggeligt i Finansudvalget, derimod udelod den højtærede Minister følgende Sætning: „men hvis han ikke mere er forfalden, maa det efter de vedlagte Erklæringer være klart, at hans tidligere Misbrug har efterladt varige Følger, der gøre ham uskikket til at beklæde sin ansvarsfulde Stilling.“ Det er dog ogsaa det afgørende Punkt i denne Klage. Saa hedder det videre om Læge B. i en Erklæring fra en saa anset Læge-

autoritet som Overlæge C. Rasch: „Jeg har ikke ført Bog over alle de Tilfælde, som jeg har iagttaget, og som belyse Faren ved at lade saadanne ikke specialkyndige Læger bestyre disse ansvarsfulde Stillinger, men mit bestemte Indtryk er, at disse Tilfælde udgøre et ret stort Antal, og at de ere forefaldne særlig hyppigt i den ene af de to Morfinisters Praksis (Dr. B.). Fejltagelserne have her været af den Art, at de ikke alene synes at skyldes manglende Specialkundskab, men ofte tillige Sløvhed og aandelig Defekt.“ Dette Punkt i dette Bilag til Klagen udelod den højtærede Justitsminister ogsaa, da han refererede Klagen for Finansudvalget. Han udelod, at en saa anset Læge som Overlæge Rasch beskylder Dr. B. for at være saa ødelagt, at hans Tilstand maa betegnes som Sløvhed og aandelig Defekt, hvilket har givet sig Udslag i, at han er aldeles ude af Stand til at udføre sit Embedshverv forsvarligt som visiterende Kønslæge.

Nu har Etatsraad Hoff afgivet en Erklæring om, at Dr. B. skulde være afvænet fra Morfinen for 20 Aar siden, og fra Dr. B. foreligger der en Erklæring om det samme, der lyder saaledes: „Paa given Anledning meddeler jeg Hr. Stadsråden, at jeg i en Del Aar har været hengiven til Misbrug af Morfin.“ Saa meddeler han, at han har underkastet sig en Afvænningskur, har opholdt sig paa et Sanatorium i Norge indtil den 27. Oktober 1891 og har været helbredet siden. I Dag oplyser imidlertid den højtærede Minister, at dette er forkert, thi Ministeren siger, at Dr. B. har faaet Tilbagefald for 8 Aar siden. Han har altsaa ikke, saaledes som Stadsråden Hoff og Læge B. selv erklære, været helbredet siden 1891, men har i alt Fald i 1904 været Morfinist, og han blev i 1906 ansat som offentlig Kønssygélæge og er tillige Karantænelæge. Men desuden er det karakteristisk, at medens der altsaa afgives en fejlagtig Erklæring baade af ham og af Stadsråden Hoff med Hensyn til hans Morfinisme, afgives der ikke nogen Erklæring om hans Alkoholisme. Jeg vil nu tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om der ikke er fremkommet nogen som helst Oplysning om, hvorvidt Dr. B. er forfalden til Alkoholisme, og om han ikke netop er forfalden til Alkoholisme paa den Maade, som er typisk for gamle eller forhenværende Morfinister, nemlig at de maa nyde meget betydelige Kvanta Alkohol om Aftenen, da de ellers ikke kunne sove om Natten. Paa dette